

20/7

Vidare bör försvaret mot atombomben bli en huvuduppgift för forskning och planering. Hittills har man varit föga verksam på detta område, delvis på grund av allmän pessimism; det har ansetts omöjligt att vid ett angrepp förhindra mer än en bråkdel av de angripande planen att nå sitt mål. Ettligt Oppenheimer, som även här måste stanna vid antydningar, är det sannolikt att hittills obeaktade möjligheter finns för ett effektivt försvar.

Men det avgörande problemet återstår, även om allt detta blir gjort. Man måste komma till en uppgörelse som säkrar världsfreden genom att en överstatlig myndighet får insyn i och kontrollrätt beträffande tillverkningen av atomvapen. Om dessa vapens fruktansvärda karaktär allmänt blir insedd, främjas möjligheterna till en sådan uppgörelse. Det kan, ån tyder Oppenheimer, bli nödvändigt för USA att framtvinga en uppgörelse innan det är för sent.

ligt som nu är hemligt blir of-fentligt är inte riskabelt med hänsyn till fienden. Sannolikt känner ryssarna redan dessa förhållanden. I alla händelser är det bra om de får reda på dem, därmed gagnas världsfreden.

Den andra rekommendationen går ut på närmare samarbete med de allierade just i dessa frågor. Förhandlingarna mellan de fria staterna blir i vissa fall realistiska därför att sekretessen kring atomvapnet bevaras; för att vapnet skall kunna utnyttjas effektivt i ett eventuellt krig måste en gemensam plan utformas. Det är exempelvis orimligt att amerikaner och engelsmän arbetar var för sig; i själva verket lär engelsmännen på vissa punkter ha hunnit förbi amerikanerna.

Litterära notiser

SHERWOOD ANDERSON och William Faulkner var intima vänner under några månader år 1924 i New Orleans. Anderson hade just givit ut "Winesburg, Ohio" och hade sin korta tid av framgång och popularitet. Faulkner hade ännu inte börjat skriva på allvar, och Anderson stimulerade honom att börja med den första romanen, "Soldier's Pay". I *The Atlantic* har nu Faulkner publicerat några erinringar från den tiden. Anderson arbetade hårt på förmiddagarna; på kvällen träffades de båda vännerna för att dricka och prata. Då Faulkner skrivit "Soldier's Pay" lämnade han manusskriptet till Anderson; denne skickade emellertid genom sin hustru budet att han skulle rekommendera boken till utgivning hos sin förläggare (Liveright) om han slapp att läsa den. Vänskapen tog slut något senare, då Faulkner och Hemingway gav ut en parodi på Andersons stil. Faulkner försvarar sig med att han inte ville nedsätta Anderson, utan bara komma åt hans alltför monotona och manierade stil (ett försvar som verkar något ansträngt i en författares mun).

*

EVELYN WAUGHS bok "Love among the ruins" (kritiskt recenserad i Dagens Nyheter den 24/6) har blivit ganska omilt behandlad i den engelska pressen. I *The Spectator* har Waugh nu svarat sina kritiker. Han talar om att den lilla romanen är resten av ett för flera år sedan påbörjat större arbete; den vill bara roa och bör alltså inte, som många trott, betraktas som ett försök till social satir (ett konstigt argument). Waugh klagar särskilt över att han blivit illa behandlad i Beaverbrookpressen. Han misstänker att detta beror på att han sagt nej till en rad anbud från detta håll om medarbetarskap. Någon kristlig fördragsamhet spåras inte i inlägg.

*

I **SAMMA TIDSKRIFT** skriver *Sean O'Faolain* om hur tråkigt det är att vara författare på Irland. "Ett samhälle av en enda klass småborgerliga affärsmän utan kultur; en ganska puritansk kyrka, som inte just är berömd för sina bidrag till det kristna tänkandet, eller till något tänkande; en hårdfjällad flock av politiker, som fortfarande tänker (eller vad de nu kallar det) på samma sätt som under första världskriget — det är inte någon vidare munter bild." O'Faolain tröstar sig med att utmärkta romaner ofta skrivits i en ledsam miljö.

HERBERT TINGSTEN